

Titel: Draft, [Kritisk] 091-0020

Citation: "Draft, [Kritisk] 091-0020", i *Louis Hjelmslev og hans kreds*, s. 2. Onlineudgave fra Louis Hjelmslev og hans kreds: https://tekster.kb.dk/catalog/lh-texts-kapsel_091-shoot-wacc-1992_0005_091_Kritisk_0020_p2_bP1_TB00002/facsimile.pdf (tilgået 25. juni 2024)

Anvendt udgave: Louis Hjelmslev og hans kreds

Ophavsret: Materialet kan være ophavsretligt beskyttet, og så må du kun bruge det til personlig brug. Hvis ophavsmanden er død for mere end 70 år siden, er værket fri af ophavsret (public domain), og så kan du bruge værket frit. Hvis der er flere ophavsmænd, gælder den længstlevendes dødsår. Husk altid at kreditere ophavsmanden.

at de saaledes højbragte forskelle beror
paa vidbaarlighed og ikke os af graduel
art. Kun individuerne har reel existens.

Den populære opfattelse af dyr og
planter som to afdelte grupper indear for
naturens verden præcise rede videnskaben
stilletlig saaledes, at planter defineredes
som verner med syntetisk stofskifte og
dyr som verner med analytisk stofskifte,
hvormed menes, at planternes udskiller
og synene oplyser sig under stofskifteproces-
sen. Hvidleth viser det sig hurtigt, at
denne fremstilling kun angiver stofskiftets
resultat, men ikke dets vores. Dyriske
celler viser sig al kunne arbejde syn-
tetisk, og omvendt viser det sig al defi-
nitionen af plantecellen som celles med
analytisk stofskifte kun passer paa de
celler der indeholder bladgrønt, hvorred
udelukkes dels visse dele af de højere
planter, nemom roden, dels alle de planter,
der hell mangler bladgrønt, nemom bak-
terier og svampe. Og omvendt paavist
man blødestevneben af bladgrønt hos
visse dyr, nemlig infusorier og polyper.

Hind naturvidenskaben saaledes bører
os om klassænddelingens subjektive na-
tur, (det) faar vi bekroftet ved at be-
vægte resultaterne ^{med} en hell anden viden-
skab, nemlig språkvidenkaben.

En væsentlig side af sprøget hv er
den saakkalte språkpålming. I et uvert sprø-
gafund foregaar der en bestandig diffe-
rentierung, idet der udvikles sig språkför-
stelle i samfundets forskellige dele. ^{Man har} i denne proces paavist en analogi med den

2.

arten defineres som indbegrebet af alle de
individuer, der i alle sværtige konstater
stammer overens. Men det er klart, at hvilke
konstater der skal betragtes som sværtige,
eller vil føro paa et rkon. Linne's defi-
nition af arten lyder saaledes: "Der er saa
mange arter, som det uendelige voren i
bejuddelsen har skabt forskellige former."
Hedt vi nu til dags naturligvis man fort
læge den religiøse farve af denne ustabile
for at kunne kalde den korrekt, har Linne
altsaa sagt, at der eksisterer lige saa mange
arter, som der eksisterer forskellige former.
Og den strenge konsekvens heraf bliver,
at der er lige saa mange arter som der
er individuer.